
МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 351.82:330.341.1:339.9.012

Д. С. Скрябіна

кандидат наук з державного управління
Класичний приватний університет

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті обґрунтовано сучасні інноваційні напрями розвитку зовнішньоекономічної діяльності в державі. Досліджено організаційні засади реалізації різних форм електронної комерції у сфері ЗЕД та визначено основні складові механізму державного регулювання цієї сфери як інноваційного напрямку зовнішньої торгівлі. Виявлено особливості державного регулювання сучасних систем електронних платежів та обміну фінансовими даними у сфері міжнародних розрахунків. Окреслено шляхи запровадження новітніх технологій у сферу міжнародних перевезень і напрями їх державної підтримки. Запропоновано механізм державного регулювання інноваційних технологій у ЗЕД.

Ключові слова: державне регулювання, механізм, зовнішньоекономічна діяльність, інноваційні технології, електронна комерція, електронні платежі, новітні технології у сфері міжнародних перевезень.

Сучасні тенденції та динамічні зміни в обсягах і структурі світової торгівлі, загострення конкуренції на міжнародних ринках, стрімкий розвиток інформаційних технологій та електронізація багатьох сфер соціально-економічного життя в державі зумовлюють потребу в скороченні термінів, витрат і ресурсів на реалізацію зовнішньоекономічних транзакцій шляхом запровадження поряд із традиційними методами реалізації зовнішньоекономічних відносин інноваційних технологій у цій сфері.

З огляду на зарубіжний досвід розвитку ЗЕД перспективними напрямками для нашої держави в цій сфері може стати розвиток інформаційної складової організаційного забезпечення ЗЕД, зокрема, електронні комерційні угоди, електронні платежі, які набули поширення в розвинутих державах. Однак для України така практика є певною мірою інноваційною, оскільки не є досить поширеною та в ході реалізації якої виникають певні перешкоди (суперечливість законодавства, що регламентує електронні відносини, відсутність єдиних стандартів у цій сфері, недостатня розвиненість інформаційної інфраструктури в державі тощо).

Окремі аспекти, пов'язані з упровадженням новітніх технологій у сферу зовнішньоекономічних відносин та питаннями державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, досліджували такі українські вчені, як: В. Д. Бакуменко, С. О. Біла, О. П. Борисенко, Л. М. Івашова (Пісьмачен-

ко), Т. Г. Остапенко та ін. Нерозв'язаними є питання регулювання інноваційних напрямів її розвитку як у нормативному плані, так і з позиції безпосередньої організації цих процесів. Державна підтримка та дієве регулювання організаційного механізму реалізації ЗЕД з урахуванням новітніх технологій сприятиме підвищенню конкурентоспроможності держави на міжнародній арені.

Метою статті є розробка механізму державного регулювання інноваційних технологій у зовнішньоекономічній діяльності на основі визначення та аналізу перспективних новітніх напрямів організаційного забезпечення ЗЕД в Україні.

У сучасних умовах одним з перспективних напрямів розвитку зовнішньоекономічної діяльності, інноваційних для українського бізнесу, може стати розвиток електронної комерції, яка набула поширення в західній та європейській практиці, знаходить державну підтримку та має кілька форм своєї організації щодо місця в ній бізнес-структур [14]:

1. B2B (Business to Business – "бізнес для бізнесу") – вид діяльності, у ході якої суб'єкти ЗЕД можуть здійснювати бізнес-транзакції через мережу Інтернет. Зокрема, через спеціальні сайти підприємства можуть розміщувати запити на комерційні пропозиції, одержувати поточні котирування від постачальників, укладати контракти, отримувати та сплачувати рахунки, публікувати документи. Такий вид торгівлі дає змогу налагоджувати відносини між виробниками за допомогою новітніх технологій,

створює сприятливе середовище для їх розвитку, скорочуючи час на пошук ділових партнерів. Електронна система B2B може бути як відкритою, тобто ресурси якої можуть бачити та відвідувати звичайні користувачі й потенційні контрагенти, так і закритою, до якої мають доступ тільки окремі партнери або робочі групи, що виконують певні технологічні функції. Близько 70% електронної торгівлі припадає саме на ресурс B2B.

Міжнародними компаніями, які розвивають свою торгівлю через систему такого типу, є IBM, Hewlett Packard, Cisco, Dell тощо. Інформаційні системи B2B мають значний потенціал, зокрема, серед найбільш потужних платформ цього типу слід виокремити такі: www.tradekey.com – у базі зареєстровано 7 млн підприємств з близько 240 країн світу, щомісячна відвідуваність сайту покупцями становить понад 9,5 млн осіб; www.eurpages.com – європейська платформа, що нараховує 2,6 млн компаній (виробники, постачальники послуг, оптові підприємства, дистриб'ютори) та яку щомісяця відвідують понад 2 млн осіб; www.alibaba.com – китайський торговельний ресурс, один із світових центрів інтернет-торгівлі, користувачами якого є близько 69 млн осіб з 250 країн; www.made-in-china.com – сайт інтернет-торгівлі, що виступає посередником між покупцями з інших країн та китайськими виробниками, де можна купити майже будь-яку продукцію; www.hktcdc.com – сайт компанії, заснованої в Гонконзі, на якому зареєстровано близько 1 млн підприємств, а 70% покупців через цей інтернет-ресурс є представниками Європи та США; www.ec21.com – найбільший корейський B2B портал, орієнтований на малий та середній бізнес, де зареєстровано близько 2 млн товарів, а також 900 тис. покупців з 240 країн світу; www.importers.com – американська B2B система, метою функціонування якої є просування малого та середнього бізнесу на зовнішні ринки й підвищення їх конкурентоспроможності і яка обслуговує понад 350 тис. компаній з різних країн світу [7].

Відповідно до функціональних можливостей інформаційні системи B2B розподіляють на такі групи:

- каталоги – тип інформаційного сайту, на якому покупці знаходять продавця товарних позицій з фіксованою ціною;
- електронні біржі – тип електронної системи, який відрізняється від каталогу більшою складністю, функціонально подібний до реальної біржі, використовується переважно для торгівлі товарами широкого вжитку (зерно, метал, папір тощо);
- аукциони – сайти, функціонально подібні до реальних аукціонів, але в міжнародній практиці частіше використовуються для продажу надлишків запасів;
- електронні співтовариства – інформаційний простір, через який найчастіше здійсню-

ються не бізнес-транзакції, а різні дослідження та обмін ідеями.

2. B2C (Business to Consumer – “бізнес для споживача”) – найбільш популярний на сьогодні вид електронної комерції, який полягає в прямих продажах товару кінцевому споживачу в будь-яких регіонах світу. Перевагою цієї системи є мінімальна кількість залучених посередників, що, у свою чергу, надає змогу встановлювати конкурентоспроможні ціни. Прикладом організації, що використовує цю форму електронної торгівлі, є американська компанія Amazon, ринкова вартість якої завдяки інтернет-торгівлі станом на 2015 р. дорівнює 267 млрд дол. США, що, наприклад, є більшим за ринкову капіталізацію компанії Walmart (235 млрд дол. США), яка спеціалізується на торгівлі через мережу однотипних роздрібних магазинів [16].

3. C2B (Consumer to Business – “споживач для бізнесу”) – інформаційна система, яка надає можливість споживачу самостійно встановлювати вартість для різних товарів та послуг, що пропонують підприємства. Такий тип електронної комерції є найменш поширеним порівняно з іншими. У результаті формується попит, але який не передбачає, що операція буде здійснена за запропонованою споживачем ціною. При цьому електронна система C2B виступає в ролі посередника-брокера у процесі пошуку продавця за сформованою в ході пропозицій ціною.

4. B2A або B2G (Business to Administration або Business to Government – “бізнес для уряду”) – тип організації інтернет-бізнесу, який полягає в укладенні угод між приватними компаніями та урядовими організаціями. Так, наприклад, у США інформація про деякі заплановані урядом комерційні операції (державні закупівлі, державні замовлення тощо) публікують у мережі Інтернет. При цьому через електронну систему приймаються заявки на участь від усіх компаній, які мають намір щодо участі в онлайн тендері.

Загалом в Україні є потенціал щодо розвитку зазначених напрямів. Зокрема, обсяги електронної комерції за останні 5 років в Україні зросли майже у 2 рази (1,4 млрд дол. США у 2014 р. проти 0,73 млрд дол. США у 2010 р.). Однак показники провідних країн світу в цьому аспекті свідчать про можливість для збільшення частки цього сегмента при належному його регулюванні та підтримці (США – 315,4 млрд. євро, Китай – 247,3 млрд. євро, Великобританія – 107,1 млрд. євро, Японія – 81,3 млрд євро, Німеччина – 63,4 млрд євро, Франція – 51,1 млрд євро, Австралія – 26,9 млрд євро, Канада – 18 млрд євро, Російська Федерація – 15,5 млрд євро, Південна Корея – 15,2 млрд євро) [6].

Загалом український бізнес може отримати значні переваги від розвитку електронної комерції в державі, а саме:

- покращення доступу до зарубіжних експортних ринків шляхом підвищення рівня ор-

- ганізаційно-аналітичного забезпечення зовнішньоекономічної діяльності;
- забезпечення рівного доступу до світових ринків для представників великого та середнього й малого бізнесу (навіть невеликі роздрібні підприємства мають можливість доступу до будь-яких зовнішніх ринків через мережу Інтернет);
 - підвищення рівня конкурентоспроможності малого та середнього бізнесу за рахунок формування конкурентоспроможних цін (шляхом зниження невиробничих витрат);
 - доступ до інвестиційного капіталу, передусім, західного (практика розвинутих країн свідчить, що інвестори готові вкласти кошти в електронний вид торгівлі, вбачаючи в ньому значні перспективи);
 - підвищення ліквідності банківської системи держави, зниження витрат у державі на утримання платіжної системи, зростання податкових надходжень від застосування електронних платежів;
 - зменшення тіньового сектора, збільшення прозорості в реалізації зовнішньоекономічних угод.

Але разом з тим залишається низка перешкод, які необхідно усунути в ході реалізації механізмів державної підтримки сфери електронної комерції, у тому числі:

- суперечливість нормативно-правової бази, що регламентує відносини у сфері електронної комерції (визнання електронних документів та електронного підпису тощо);
- недосконалість систем електронних платежів через Інтернет;
- ненадійність захисту комерційної інформації в електронних мережах;
- невисока якість вітчизняних інформаційних мереж (у частині швидкості передачі інформації та даних тощо);
- відсутність у деяких випадках єдиних стандартів щодо ведення електронного бізнесу та сумісності при роботі в інформаційних мережах;
- невизначеність окремих нормативних питань, зокрема, оподаткування електронних операцій, стягнення митних платежів, форма укладання угод тощо.

Основна проблема реалізації інноваційних форм зовнішньої торгівлі, зокрема, електронної комерції, спричинена недосконалістю нормативно-правового регулювання. Так, у ст. 6 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" зазначено, що "зовнішньоекономічний договір укладається суб'єктом ЗЕД у простій письмовій формі, якщо інше не передбачено міжнародним договором України або законом" [9], а у ст. 31 Закону України "Про міжнародне приватне право" наголошено, що "зовнішньоекономічний договір, в якому хоча б однією зі сторін є громадянин або юридична особа України, укладається в письмовій формі незалежно від місця, у якому відбувається укладання,

якщо інше не встановлено законом або міжнародним договором України" [10]. Таким чином, це свідчить про те, що при реалізації зовнішньоекономічної діяльності її суб'єктами може застосовуватися лише письмова форма договору. Однак це певною мірою суперечить деяким положенням, викладеним у Цивільному та Господарському кодексах України. Зокрема, у ст. 207 Цивільного кодексу України йдеться про те, що "сторони можуть використовувати при укладанні угод електронно-цифровий підпис або інші аналоги власноручного підпису у випадках, передбачених законом або договором сторін" [12]. Усе це на практиці ускладнює процес електронної торгівлі та є підтвердженням недосконалості нормативно-правової бази, що регулює ці питання.

Зарубіжний досвід провідних країн світу свідчить про те, що уряд держав вбачає в розвитку електронної комерції значні перспективи та, застосовуючи різні методи регулювання цієї сфери, сприяє розбудові інформаційного суспільства, поширенню структурних інновацій у державі, посиленню її конкурентних переваг. У цьому контексті серед основних складових механізму державного регулювання електронної комерції можна виокремити такі: стандартизація електронних транзакцій, розвиток інфраструктури електронної комерції, врегулювання питання використання електронного підпису, захист передачі та зберігання електронних даних, розвиток сучасних форм організації інформаційних мереж, стимулювання споживачів до електронних операцій з купівлі продукції шляхом удосконалення законодавчої бази з питань захисту прав споживачів, сприяння укладенню угод у сфері інформаційно-комунікаційних технологій тощо (рис. 1).

Взаємопов'язаною з електронною торгівлею сферою, що має перспективи для розвитку в Україні у контексті вдосконалення організаційного забезпечення зовнішньоекономічної діяльності, є сфера електронних платежів. Всесвітньо відомою системою обміну фінансовою інформацією є мережа SWIFT. У світовій практиці понад 60% загального світового обсягу грошових переказів здійснюється через платіжні системи, побудовані на базі цієї мережі. Активно використовують у практиці міжнародних розрахунків можливості системи SWIFT такі країни, як Великобританія, Італія, Канада, Німеччина, Франція. З-поміж країн, що тільки починають будувати власну розрахункову мережу на базі SWIFT, можна виокремити Боснію й Герцеговину, Латвію, Хорватію. В Україні управління діяльністю системи SWIFT здійснює Рада УкрСБІФТ, до якої входять представники членів та користувачів СБІФТ у державі та членами асоціації якої на сьогодні є 143 українські фінансові установи [13].

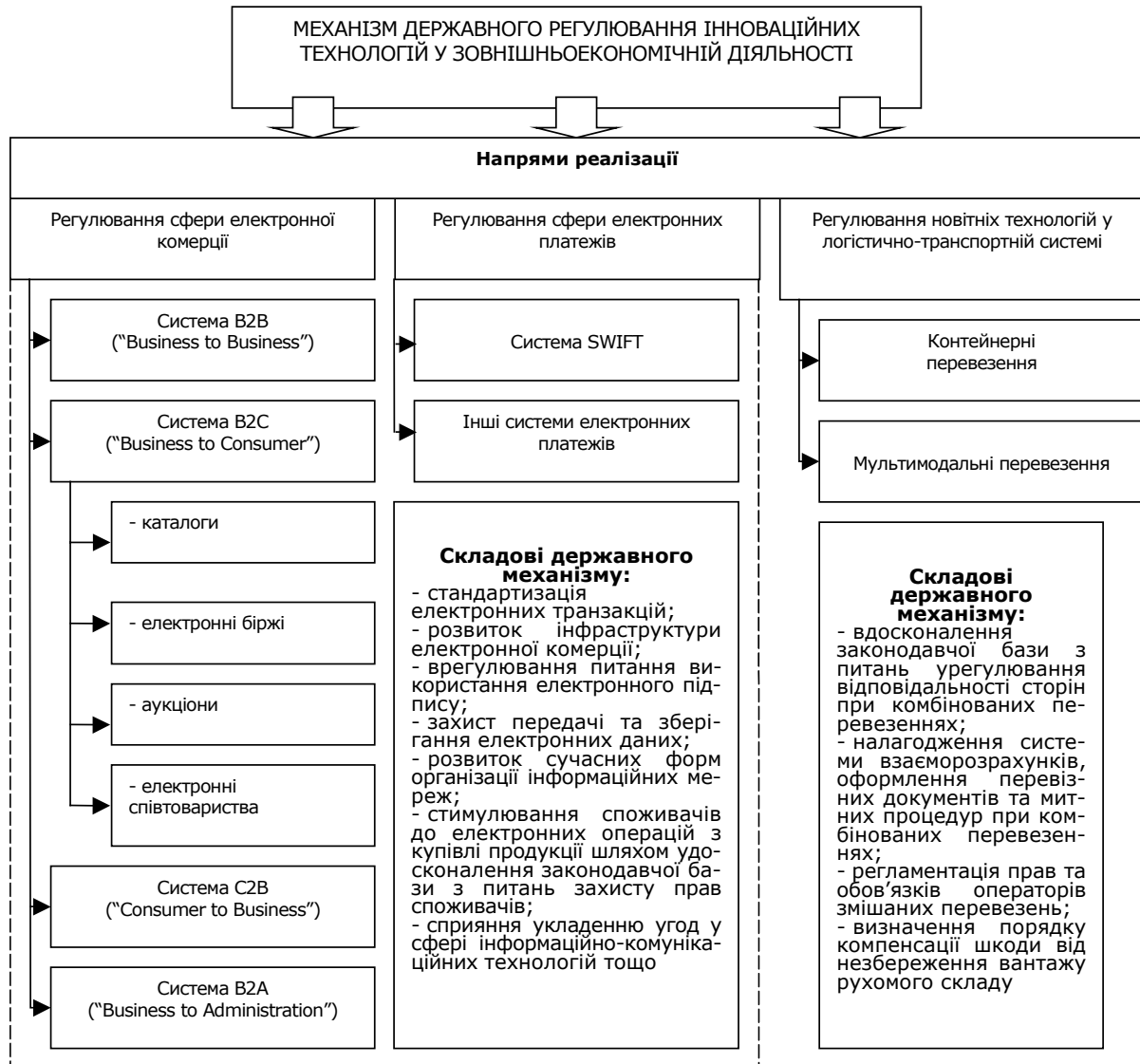

Рис. 1. Механізм державного регулювання інноваційних технологій у зовнішньоекономічній діяльності

Серед переваг використання системи SWIFT можна виокремити такі: висока швидкість доставки переказу, відсутність обмежень щодо суми платежу, висока надійність конфіденційності інформації, що забезпечується широким спектром організаційних і технічних заходів, широкий вибір валют, якими оперує система, нижчі тарифи порівняно з іншими платіжними системами, поширення й популярність у світі, що дає змогу здійснювати платежі майже в будь-яку країну, гарантія своєчасної доставки переказу.

Важливим аспектом є рівний доступ до електронних платіжних систем підприємств усіх організаційно-правових форм. Так, за даними Державної фіскальної служби України, фізичні особи – підприємці (ФОП) – платники єдиного податку, відповідно до ст. 291 Податкового кодексу України, мають "здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи або надані послуги) виключно в грошовій формі (го-

тівковій та/або безготівковій)" [8]. Крім того як зазначено в п. 1.4 гл. 1 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, під безготівковими розрахунками розуміється "перерахування певної суми коштів з рахунків платників на рахунки отримувачів коштів, а також перерахування банками за дорученням підприємств і фізичних осіб коштів, унесених ними готівкою в касу банку, на рахунки отримувачів коштів. Ці розрахунки проводить банк на підставі розрахункових документів на паперових носіях чи в електронному вигляді" [5]. Таким чином, це свідчить про те, що підприємства, які за своєю організаційно-правовою формою є ФОП, не можуть здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи або надані послуги) через електронні платіжні системи.

Ще одним інноваційним напрямом, який забезпечує організацію зовнішньоекономічних операцій у державі, є впровадження новітніх технологій у логістично-транс-

портну систему, яка забезпечує міжнародні перевезення. Зокрема, за кордоном актуальним є розвиток таких форм міжнародних перевезень, як мультимодальні та контейнерні перевезення. Характеризуючи стан і перспективи розвитку в Україні мультимодальних перевезень, слід враховувати, що в Європі останніми роками дві третини міжнародних перевезень вантажів здійснювались у змішаному сполученні.

Розвиток мультимодальних (комбінованих) перевезень є перспективним напрямом розбудови транспортної системи України, оскільки дає змогу значно збільшити обсяги перевезень її територією за участю національних транспортних компаній, сприяючи підвищенню конкурентоспроможності країни на світовому ринку транспортних послуг, розвитку мережі існуючих транспортних коридорів, інтеграції транспортної інфраструктури України до світової транспортної системи. Мультимодальні (змішані, або ті, що виконуються не менше ніж двома різними видами транспорту з укладанням одного договору) перевезення вантажів передбачають комбінування різних видів транспорту (наземного, водного, повітряного), які мають узгоджуватись як з наявністю потужностей з транспортування, так і в часі перевезень. В Україні найактивніше використовують мультимодальні перевезення вантажів з використанням автомобільного, залізничного та морського видів транспорту [11].

В Україні частка контейнерних і комбінованих перевезень у загальному обсязі експорту та імпорту товарів є незначною, такі перевезення у внутрішньому сполученні водними шляхами мають випадковий характер і майже не здійснюються. При цьому товарна номенклатура вантажів, що переробляються в морських і річкових портах України, не сприяє нарощуванню контейнерних і комбінованих перевезень. На законодавчому рівні нерозв'язаним залишається питання щодо відповідальності сторін при комбінованих перевезеннях; компенсації шкоди від незбереження вантажу та рухомого складу; взаєморозрахунків, оформлення перевізних документів, митних вимог, прав та обов'язків операторів змішаних перевезень тощо.

Висновки. Таким чином, у сучасних умовах перспективними напрямками розвитку зовнішньоекономічної діяльності, інноваційними для українського бізнесу, можуть стати: розвиток електронної комерції (поширення практики використання та формування інформаційних платформ типу B2B – „бізнес для бізнесу“, B2C – „бізнес для споживача“, C2B – „споживач для бізнесу“, B2A – „бізнес для уряду“), поширення мережі електронних платежів (зокрема, розвиток системи SWIFT), використання інноваційних форм міжнародних перевезень (мультимодальних та контейнерних).

Основними складовими державного механізму регулювання інноваційних напрямів ЗЕД в Україні можуть стати: стандарти-

зація електронних транзакцій; розвиток інфраструктури електронної комерції; врегулювання питання використання електронного підпису; захист передачі та зберігання електронних даних; розвиток сучасних форм організації інформаційних мереж; стимулювання споживачів до електронних операцій з купівлі продукції шляхом удосконалення законодавчої бази з питань захисту прав споживачів; сприяння укладенню угод у сфері інформаційно-комунікаційних технологій; удосконалення законодавчої бази з питань врегулювання відповідальності сторін при комбінованих перевезеннях; налагодження системи взаєморозрахунків, оформлення перевізних документів і митних процедур при комбінованих перевезеннях; регламентація прав та обов'язків операторів змішаних перевезень; визначення порядку компенсації шкоди від незбереження вантажу рухомого складу тощо.

Список використаної літератури

1. Бутенко Т. О. Розвиток правового регулювання електронної комерції при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності [Електронний ресурс] / Т. О. Бутенко, Д. В. Журавльова // Вісник Інституту економіко-правових досліджень НАН України. – 2010. – Режим доступу: <http://www.stationline.org.ua/pravo/84/14907-rozvitok-pravovogo-regulyuvannya-elektronno%D1%97-komerci%D1%97-pri-zdijsnenni-zovnishnoekonomichno%D1%97-diyalnosti.html>.
2. Вплив регулювання на розвиток ринку електронних платежів: приклад України [Електронний ресурс] / Інститут економічних досліджень і політичних консультацій. – Режим доступу: http://www.ier.com.ua/files/publications/News/2010/executive_summary_18112010_ukr.pdf.
3. Державна фіскальна служба України: офіційний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/>.
4. Задвірний Я. Використання можливостей електронної комерції у процесі ведення бізнесу / Я. Задвірний, А. Орловська // Формування ринкової економіки в Україні. – 2008. – Вип. 18. – С. 70–75.
5. Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті: Постанова Національного банку України від 21.01.2004 р. № 22 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0377-04>.
6. Маєвська А. А. Електронна комерція і право: навч.-метод. посіб. / А. А. Маєвська. – Харків, 2010. – 256 с.
7. Перспективні e-commerce ринки [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу: <http://it-ua.info/news/2014/08/08/perspektivn-e-commerce-rinki.html>.
8. Податковий кодекс України: Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2011. – № 13–14, 44. – Ст. 356.
9. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991 р. № 959-

- XII // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР). – 1991. – № 29. – Ст. 377.
10. Про міжнародне приватне право : Закон України від 23.04.2005 р. № 2709-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2005. – № 32. – Ст. 422.
11. Собкевич О. Щодо шляхів розвитку мультимодальних (комбінованих) перевезень в Україні : аналіт. записка [Електронний ресурс] / О. Собкевич, О. Ємельянова ; Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/599/>.
12. Цивільний Кодекс України : Кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 40–44. – Ст. 356.
13. Яремко С. А. Управління зовнішньоекономічною діяльністю із застосуванням інформаційного забезпечення на основі сучасних телекомунікаційних технологій і систем / С. А. Яремко // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – № 1. – С. 244–247.
14. B2B, B2C, C2C, C2B [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.6floor.ru/usl3.htm>.
15. Europages : інтернет портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.europages.com/>.
16. Financial Times: Компания Amazon превзошла Walmart по рыночной стоимости [Електронний ресурс] // Эксперт : укр. діловий журн. – 2015. – Режим доступу: <http://www.expert.ua/mezhdunarodnaya-analitika/0/261-financial-times-kompaniya-amazon-prevzoshla-walmart-po-rinochnoj-stoimosti>.

Стаття надійшла до редакції 03.06.2015.

Скрябина Д. С. Механизм государственного регулирования инновационных технологий в сфере внешнеэкономической деятельности

В статье обоснованы современные инновационные направления развития внешнеэкономической деятельности в государстве. Исследованы организационные аспекты реализации разных форм электронной коммерции в сфере ВЭД и определены основные составляющие механизма государственного регулирования этой сферы как инновационного направления внешней торговли. Выявлены особенности государственного регулирования современных систем электронных платежей и обмена финансовыми данными в сфере международных расчетов. Очерчены пути внедрения новых технологий в сферу международных перевозок и направления их государственной поддержки. Предложен механизм государственного регулирования инновационных технологий в ВЭД.

Ключевые слова: государственное регулирование, механизм, внешнеэкономическая деятельность, инновационные технологии, электронная коммерция, электронные платежи, инновационные технологии в сфере международных перевозок.

Skriabina D. The Mechanism of Public Regulation of Innovative Technologies in the Area of Foreign Economic Activity

In the article the modern innovative directions of development of foreign economic activity in the state are proved. Organizational aspects of realization of different forms of electronic commerce in the area of foreign trade activities are investigated and the main components of the mechanism of public regulation of this sphere, as an innovative direction of foreign trade are defined. Features of public regulation of modern systems of electronic payments and an exchange of financial data in the sphere of international payments are revealed. Ways of introduction of new technologies to the sphere of international transport and the direction of their public support are outlined. The mechanism of public regulation of innovative technologies in foreign trade activities is offered.

Thus, in modern conditions the perspective directions of development of foreign economic activity, innovative for the Ukrainian business, are: development of electronic commerce (distribution of practice of use and formation of information B2B platforms – "Business to Business", B2C – "Business to Consumer", C2B – "Consumer to Business", B2A – "Business to Administration"), distribution of a network of electronic payments (for example, development of SWIFT system), use of innovative forms of international transport (multimodal and container).

The main elements of public mechanism of regulation of innovative directions of foreign economic activity in Ukraine can be: standardization of electronic transactions; development of electronic commerce infrastructure; settlement of use of a digital signature; protection of transfer and storage of electronic data; development of modern forms of the organization of information networks; stimulation of consumers to electronic operations by improvement of legislative base concerning consumer protection; assistance to the conclusion of agreements in the sphere of information technologies; improvement of legislative base concerning settlement of responsibility of the parties at the combined transportations; debugging of system of mutual settlements, registration of transportation documents and customs procedures at the combined transportations; a regulation of the rights and duties of operators of the mixed transportations; definition of an order of compensation of harm from not preservation of freight of a rolling stock and etc.

Key words: public regulation, mechanism, foreign economic activity, innovative technologies, electronic commerce, electronic payments, innovative technologies in the sphere of international transport.